

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 13. januar 2014 i sag nr. BS 2-842/2013:

Advokat A.

mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagens baggrund

Ved en kendelse af 10. april 2013 har sagsøgte, Advokatnævnet, pålagt sagsøgeren, advokat A en bøde på 10.000 kr. for ikke at have søgt fri proces for sin tidligere klient, X. Advokat A har indbragt denne afgørelse for retten ved en stævning, der er modtaget i retten den 3. maj 2013.

Påstande

Advokat A har efter sin endelige påstand påstået frifindelse, således at Advokatnævnets kendelse af 10. april 2013 ophæves, subsidiært at der ikke ikendes nogen sanktion, og mest subsidiært, at sanktionen ned sættes.

Advokatnævnet har nedlagt påstand om, at nævnets kendelse af 10. april 2013 stadfæstes.

Sagens oplysninger

I Advokatnævnets kendelse af 10. april 2013 hedder det:

"Sagens parter:

I denne sag har X klaget over advokat A.

Sagens tema:

X har klaget over, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have ansøgt om fri proces til en ankesag, på trods af at hun gentagne gange anmodede ham herom.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 6. april 2012.

Sagsfremstilling:

X henvendte sig til advokat A den 16. marts 2009 med anmodning om bistand i forbindelse med fejl og mangler ved et renoveringsarbejde, som X havde fået udført på sin ejendom.

Y, der havde udført det pågældende arbejde på ejendommen, havde et tilgodehavende på 123.532,50 kr.

Y sagsøgte efterfølgende X for betaling af 123.532,50 kr., hvorefter X nedlagde påstand om frifindelse mod betaling af 89.782,50 kr., idet hun mente, at der var fejl og mangler ved det udførte arbejde.

Der var ydet retshjælpsdækning i forbindelse med sagens behandling i byretten. 2

Retten i Kolding afsagde dom i sagen den 4. oktober 2011, hvorefter X skulle betale det påstævnte beløb og sagens omkostninger med 21.360 kr.

Ved e-mail af 5. oktober 2011 fremsendte advokat A kopi af dommen til X og spurgte, om hun ønskede at anke dommen til Vestre Landsret. Endvidere oplyste advokat A bl.a., at:

"[...]"

Der er imidlertid også et omkostningsmæssigt spørgsmål at tage hensyn til. Der er retshjælpsdækning op til kr. 75.000,00, og dette beløb vil være brugt i forbindelse med byretsagens behandling. Der er i syns- og skønsomkostninger betalt kr. 26.119,75, til afhjemling kr. 5.041,88, men der er sagsomkostninger til modparten på kr. 21.360,00.

"[...]"

Ved e-mail af 10. oktober 2011 skrev W på vegne af X bl.a. følgende:

"[...]"

Mht. retshjælpsdækningen, er den som tidligere nævnt noget højere end de anførte 75.000 kr. (anslået ca. 108.000,00). den er

ens i alle selskaber og indeksreguleret.

Men vi ~~X~~ ønsker at indbringe dommen for Vestre Landsret, og skal i den anledning anmode dig om at føre sagen for hende.

I den forbindelse skal jeg samtidig anføre, at vi vil søge fri proces i sagen, idet vor samlede indkomst udgør mindre end 356.000,- i år.”

Ved e-mail af 13. oktober 2011 svarede advokat A bl.a. følgende:

”[...]

Med hensyn til fri proces reglerne skal jeg anmode om at få tilsendt kopi af årsopgørelse 2009 for jer begge. Hvis indtægterne har ændret sig, kan nugældende lønsedler (for de sidste 3 måneder) anvendes.

Reglerne er således, så længe der er retshjælpsdækning, går dette forud. Der er kun en dækning på kr. 75.000,00 i herværende selskab, hvilket de tidligere har meddelt. Det er korrekt, at andre selskaber kører med højere beløb. Mig bekendt har de ikke været indeksreguleret i årevis.

Hvis sagens omkostninger overstiger forsikringsmaksimum, kan man efter en bestemmelse i retsplejeloven søge om at få omkostningerne dækket, såfremt sagens karakter efter omstændighederne i øvrigt kan begrunde at omkostningerne ikke kunne holdes indenfor forsikringens maksimum.

Endvidere skal sagen føres med rimelig grund og de økonomiske betingelser være overholdt.

[...]”

Ved e-mail af 16. oktober 2011 fremsendte W årsopgørelser for 2009 til advokat A

Ved brev af 17. oktober 2011 ankede advokat A dommen af 4. oktober 2011 til landsretten med samme påstand som ved byretten.

Ved e-mail af 1. december 2011 oplyste advokat A til ~~X~~, at han havde modtaget svarskrift fra modparten.

Ved e-mail af 16. januar 2012 bad advokat A ~~X~~ om at oplyse, om hun ønskede at fortsætte sagen, idet maksimum på retshjælpsforsikringen var nået.

Det fremgår, at X herefter spurgte advokat A hvorfor der ikke allerede var søgt fri proces, og ved e-mail af 17. januar 2012 oplyste advokat A følgende til X

"I besvarelse af din mail af gårs dato skal jeg meddele, at der af flere grunde ikke har været søgt om bevilling til fri proces. Retshjælpsdækningen er primær i forhold til bevilling til fri proces. Såfremt man får retshjælpsdækning, og samtidig opfylder de økonomiske betingelser for at få fri proces, dækker retshjælpen uden selvrisiko.

Det er også først, når maksimum er nået, at man kan søge om fri proces for resten. Dette er sket nu. Da der imidlertid er sket et årsskifte, er det nødvendigt at bruge årsopgørelserne 2010, hvilket jeg skal efterlyse. Grænsen er kr. 368.000,00,- brutto for samlevende.

Hvorvidt man kan få fri proces, skal jeg stille mig tvivlende overfor med det resultat, sagen har fået i byretten. Ekspeditionstiden er også temmelig lang, mellem 3-6 måneder."

4

Ved e-mail af 23. januar 2012 fremsendte W årsopgørelserne for 2010 til advokat A

Ved e-mail af 27. januar 2012 skrev W bl.a. følgende til advokat A

"[...]

Samtidig skulle du, som aftalt søge fri proces. (også fordi vi alle vidste at retshjælpsforsikringsbeløbet var/ville være opbrugt). Da denne proces var afhængig af om der var retshjælpsmulighed. Dette er ikke blevet gjort endskønt du vidste at retshjælpsforsikringens beløb var ved at nå et maximum. Derfor undrer et mig, at der ikke i 2011 som aftalt blev søgt fri proces, idet de økonomiske forudsætninger for fri proces var overholdt.

[...]"

Ved e-mail af 27. januar 2012 besvarede advokat A henvendelsen af samme dato og oplyste, at:

"Jeg er nødt til at have et konkret svar på, hvorvidt I vil føre sagen videre for egen regning og risiko.

Jeg skal gerne søge om fri proces, men jeg gør allerede nu opmærksom på, jfr. Tidligere korrespondance, at beløbsgrænsen er overskredet, således at det formentlig vil være spildte kræfter."

Ved e-mail af 31. januar 2012 skrev advokat A følgende til X .

"Tak for jeres mails.

Indledningsvis henviser jeg til min mail af 17. januar d.å., hvor jeg har svaret på, hvorfor der ikke er søgt om fri proces tidligere, bortset fra at jeg heller ikke mener, at dette har været aftalt.

Endvidere er det ved samlevende bruttoindtægten, der er afgørende for, om man kan få fri proces, og denne grænse har I overskredet.

Landsrettens berammelsestid er adskillige måneder. At ansøge om fri proces tager sædvanlige 1-4 måneder. 5

Jeg forventer et afslag, og jeg skal derfor have en klar udmelding fra jer på, hvorvidt I ønsker at fortsætte sagen i landsretten, såfremt man ikke opnår bevilling til fri proces."

Ved e-mails af henholdsvis 1. og 6. februar 2012 og 7. marts 2012 anmodede advokat A igen om svar på, om X var villig til at stå inde for omkostningerne ved ankesagens behandling.

Ved brev af 19. marts 2012 oplyste X til Vestre Landsret, at advokat A ikke længere repræsenterede hende i sagen.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

X har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have søgt om fri proces.

X har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at advokat A på trods af, at hun gentagne gange anmodede ham herom og fremsendte de dokumenter, der skulle bruges til ansøgningen, ikke ansøgte om fri proces.

Indklagede:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at der ved behandlingen i byretten blev ansøgt om retshjælpsdækning, og at X på daværende tidspunkt ikke opfyldte betingelserne for fri proces.

Advokat A har endvidere anført, at de økonomiske forhold efter byrettens dom var ændrede, hvorfor der blev indhentet nye oplysninger om X's og W's økonomi, men at advokat A dog fortsat fandt det tvivlsomt, om der kunne opnås fri proces.

Endvidere har advokat A anført, at han efterfølgende orienterede om mulighederne for fri proces, men at han ikke nåede at foretage sig yderligere, inden X meddelte at hun ikke længere ønskede hans bistand. 6

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En advokat har pligt til at undersøge muligheden for omkostningsdækning ved fri proces, offentlig retshjælp og retshjælpsdækning.

Lena Frost anmodede allerede ved e-mail af 10. oktober 2011 advokat A om at søge fri proces, og hun fremsendte efterfølgende, efter anmodning fra advokat A årsopgørelserne for 2009 til brug for ansøgningen, ligesom hun i januar 2012 indsendte årsopgørelser for 2010. X bad desuden løbende frem til slutningen af januar 2012 gentagne gange advokat A om at søge fri proces.

Ved ikke, på baggrund af anmodningerne herom, at have søgt fri proces, finder Advokatnævnet, at advokat A har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat A en bøde på 10.000 kr.

Advokat A kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat A pålægges en bøde på 10.000 kr".

I en mail af 5. oktober 2011 fra advokat A til Z hedder det blandt andet:

" ...

Hoslagt fremsender jeg kopi af retten i Koldings dom, der er afsagt den 4. ds. og ikke som tidligere oplyst dags dato.

Resultatet er naturligvis utilfredsstillende.

Der vil være mulighed for at påanke denne sag til Vestre Landsret inden 4 uger fra den 4/10 d.å..

Såfremt sagen skal ankes, bør det i midlertidig ske inden 14 dage fra den 4/10, og således at det sker inden eksekutionsfristens udløb, således at man undgår diskussioner om at skulle opfylde dommen med tilbagesøgningskrav.

Det er mig noget uforståeligt, at retten tilsidesætter skønsmandens betragtninger.

Der er imidlertid også et omkostningsmæssigt spørgsmål at tage hensyn til. Der er retshjælpsdækning op til kr. 75.000,00, og dette beløb vil være brugt i forbindelse med byretssagens behandling. Der er i syns- og skønsomkostninger betalt kr. 26.119,75, til afhjæmning kr. 5.041,88, mens der er sagsomkostninger til modparten på kr. 21.360,00.

" ..."

I en mail af 16. januar 2012 fra advokat A til Z hedder det blandt andet:

"Idet jeg henviser til min mail af den 1. december 2011, beder jeg jer meddele, om I ønsker sagen fortsat, idet maksimum på retshjælpsforsikringen er nået."

I en mail af 31. januar 2012 fra advokat A til Z hedder det blandt andet:

"Tak for jeres mails.

Indledningsvis henviser jeg til min mail af 17. januar d.å., hvor jeg har svaret på, hvorfor der ikke er søgt om fri proces tidligere, bortset fra at jeg heller ikke mener, at dette har været aftalt.

Endvidere er det ved samlevende bruttoindtægten, der er afgørende for, om man kan få fri proces, og denne grænse har I overskredet.

Landsretternes berammelsestid er adskillige måneder. At ansøge om fri proces tager sædvanlige mellem 1-4 måneder.

Jeg forventer et afslag, og jeg skal derfor have en klar udmelding fra jer på, hvorvidt I ønske at fortsætte sagen i landsretten, såfremt man ikke opnår bevilling til fri proces."

Forklaringer

Sagsøgeren har forklaret, at han har været advokat i 38 år, at han i 1976 fik møderet for landsret og i 1981 møderet for Højesteret. Han har været medlem af Højesteretsskranken og har ført mange retssager. Han har derfor et grundigt kendskab til blandt andet reglerne om retshjælp og fri proces.

Han kom første gang i kontakt med Z og dennes ægtefælle, W, i 2009, da de var utilfredse med en ombygning af deres parcelhus. De blev stævnet af entreprenøren, og der blev gennemført 4 syns- og skønsforretninger. De var utilfredse med udfaldet af syn og skøn. Det viste sig, at hans og deres kemi ikke passede så godt sammen, og han udtrådte på et tidspunkt af sagen. Dette var Z imidlertid ked af, og hun fik ham overtalt til at fortsætte. Z tabte sagen ved byretten. Sagsøgeren var enig i byrettens resultat. Z ønskede imidlertid dommen anket, idet man så senere kunne tage stilling til, om anken skulle opretholdes. Sagsøgeren tilkendegav, at han ikke troede, at landsretten ville komme til et andet resultat. Z ville have ham til at søge fri proces. Han mente imidlertid ikke, at betingelserne for fri proces var opfyldt, dels fordi der ikke var rimelig grund til at tro, at Z ville få medhold ved landsretten, og dels fordi hun og hendes ægtefælle i 2010 tjente for meget, til at de økonomiske betingelser for fri proces var opfyldt. Han bad flere gange Z oplyse, om hun ville føre ankesagen "for egen regning", men han fik aldrig noget svar.

Forsikringsmægler W har som vidne forklaret, at han på sin ægtefælle, Z's vegne førte korrespondancen med advokat A pr. mail og telefon. Det var advokat A's forslag, at byretsdommen skulle ankes, idet han mente, at dommen var forkert. Han mente ikke, at dommen havde taget hensyn til syns- og skønsmandens erklæringer. Det lå klart, at retshjælpsforsikringen var udtømt, og at der kun var fri proces tilbage. Hans og hans ægtefælles indkomst i 2009 opfyldte betingelserne for fri proces. Han sendte årsopgørelser for 2009 til advokat A den 16. oktober 2011. Han spurgte flere gange advokat A om ansøgningen om fri proces, men han fik aldrig noget svar herpå. Han kan godt huske, at advokat A på et tidspunkt var udtrådt af sagen. På hans ægtefælles foranledning indtrådte advokat A dog igen. Han reagerede på advokat A's mail af 16. januar 2012 ved at bede advokat A om at søge fri proces, som han skulle have gjort for længst, nemlig umiddelbart efter anke af byretsdommen.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i sit påstandsdokument blandt andet anført følgende til støtte for sin påstand:

" ...

Det gøres gældende, at der er givet vejledning om fri proces og retshjælpsdækning i forbindelse med sagens opstart, og at der er søgt retshjælpsdækning med årsopgørelser, der udviste, at man tjente for meget sammenlagt til at få fri proces, og endeligt at der blev opnået retshjælpsdækning med maksimum på 75.000,00 kr.

...

Det gøres gældende, at retten ex officio har en selvstændig ret og pligt til at bedømme, hvorvidt Kolding Rets dom af 04.10.2011 var korrekt og har retskraft.

Det fremgår af Rpl. § 325, at en retshjælpsforsikring går forud for fri procesreglerne. Hvis man opfylder de økonomiske betingelser for fri proces, er forsikringen stadig primær, dog nu således at forsikringen dækker uden selvrisiko. I nærværende sag kan det lægges til grund, at klageren og dennes ægtefælle ikke opfyldte de økonomiske betingelser for fri proces ved sagen opstart.

Det gøres gældende, at der først ved Retten i Kolding dom af 04.10.2011 bliver grænsen på 75.000,00 kr. overskredet. Det vil af dommen fremgå, hvad der er af omkostninger til skønsforretning, modpart, ligesom der kommer egne omkostninger.

Det gøres gældende, at først efter dette tidspunkt kan der søges om fri proces, jfr. Rpl. 336, jfr. note 1436 i Karnov, hvor der anføres: *En ansøgning om dækning kan først indgives, når de påløbne omkostninger ved sagen overstiger forsikringens maksimum. Ansøgningen behandles i øvrigt efter de almindelige regler i §§ 327 Og 328--*. Der kan også henvises til bemærkningerne i L 132 af 30.03.2005 vedr. nye regler om retshjælp og fri proces til § 328, hvor der anføres, dels at den omhandler de sager, der ikke er udskilt til særskilt regulering i § 327, dels at hovedkriteriet efter de gældende regler bliver, om ansøgeren har rimelig grund til at føre proces.

Det gøres gældende, jfr. Rpl. § 328, at klageren ikke ville have fået fri proces, idet man ikke ville have opfyldt betingelserne i § 328 stk. 2, navnlig litra 2, udsigten til at ville få medhold i ankesagen. Der henvises til bemærkningerne om Kolding Rets doms præjudikats værdi.

Det gøres gældende, at Rpl. 327 ikke kan finde anvendelse.

Det gøres gældende, at Rpl. § 329 heller ikke kan finde anvendelse, da

sagen ikke er af principiel karakter eller har offentlig interesse, eller har væsentlig interesse for ansøgerens sociale eller erhvervsmæssige situation. Det bemærkes, der var tale om et specielt parcelhus med god beliggenhed. Det må også formodes, at klageren har opfyldt dommen for at undgå yderligere omkostninger.

Det gøres gældende, at en advokat har ret og pligt til at tage stilling til en sags materielle indhold, herunder udsigterne til at kunne få fri proces eller vinde sagen i anken, og at det er det, der er sket i nærværende sag. Specielt henvises i denne forbindelse til mail af 31.01.2012 ..., hvor der blev efterlyst en klar stillingtagen fra klageren på, om man ville stå inde for omkostningerne ved sagens fortsættelse i landsretten, idet sagsøgeren ikke forventede, at klageren ville få fri proces. Dette blev der rykket for svar på 3 gange, nemlig den 1. og 6. februar og 7. marts, uden svar, hvorefter klageren den 19.03.2012 meddelte landsretten, at sagsøgeren ikke længere repræsenterede hende. Der kan henvises til kendelse **bilag 1 side 5 øverst**.

Når der tages hensyn til tidsforløbet og det materielle indhold af sagen, d.v.s. Retten i Koldings dom, gøres det gældende, at der ikke foreligger tilsidesættelse af god advokatskik, sammenholdt med det faktum, at kendelsen ikke præciserer, hvornår en ansøgning skulle være sendt af sted, og at klageren ikke ville svare på eller tage stilling til det fremsatte spørgsmål om, hvorvidt man ville dække omkostningerne selv i tilfælde af, man ikke fik fri proces, som sagsøgeren udtrykkelig gjorde opmærksom på, man fandt det tvivlsomt, man ville få.

Subsidiært gøres det gældende, at bøden skal bortfalde, mere subsidiært nedsættes.

"

Sagsøgeren har under sin procedure endvidere anført, at han ikke har anbefalet Σ at anke byrettes dom, som han mente var rigtig. Det var først på tidspunktet for afsigelsen af byretsdommen den 4. oktober 2011, at retshjælpsforsikringens dækning var opbrugt, og det var derfor ikke relevant at søge om fri proces på et tidligere tidspunkt. Han rykkede flere gange om Σ 's stillingtagen til, om hun "for egen regning" ville føre sagen ved landsretten. Det var først ved en mail af 17. januar 2012, han som en reaktion på sin mail af 16. januar 2012 blev anmodet om at søge fri proces. Σ og W 's indtægter i 2010 opfyldte ikke de økonomiske betingelser for opnåelse af fri proces. Han ved ikke, om det samme gjaldt for 2009. Han er af den opfattelse, at han har rådgivet Σ korrekt, når han har sagt, at hun ikke kunne få fri proces.

Sagsøgte har i sit påstandsdokument anført følgende til støtte for sin påstand:

" ...

Det følger af Rpl. § 126, 1 at en advokat skal udvise en adfærd, der

stemmer med god advokatskik. Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

- at en advokat har pligt til at undersøge muligheden for omkostningsdækning ved fri proces, offentlig retshjælp og retshjælpsdækning,
- at sagsøger ved ikke at have ansøgt om fri proces for klager, ej heller efter klagers gentagne anmodninger derom, har tilsidesat god advokatskik, jf. Rpl. § 126, 1.
- at der ikke er "tidsmæssige og omkostningsmæssige" eller andre aspekter i sagen, der kan føre til andet resultat.

Om sanktionen:

- at den af sagsøgte i forhold til forseelsen udmålte bøde på kr. 10.000 er passende udmålt, jf. Rpl. § 147c, stk. 1.

..."

Sagsøgtes advokat har under sin procedure yderligere gjort gældende, at sagsøgeren efter de advokatetiske regler har været forpligtet til at søge fri proces, da man ved anke af byretsdommen af 4. oktober 2011 var klar over, at der ikke var dækning af yderligere omkostninger under retshjælpsforsikringen. Retten skal ikke tage stilling til, om Kolding rets dom af 4. oktober 2011 var materielt rigtig. Bøden på 10.000 kr. for en "førstegangsforseelse" er passende udmålt.

Retten's begrundelse og resultat

Efter sagsfremstillingen i Advokatnævnets kendelse af 10. april 2013 anmodede X allerede ved e-mail af 10. oktober 2011 advokat A om at søge fri proces og sendte efterfølgende årsopgørelserne for 2009 til brug for ansøgningen. Disse oplysninger, som ikke er bestridt i sagsøgerens processkrifter, lægger retten til grund. Efter bevisførelsen i øvrigt må det antages, at Z i 2011 opfyldte de økonomiske betingelser for at opnå fri proces. I sin mail af 5. oktober 2011 til Z skriver advokat A , at resultatet af byretsdommen er utilfredsstillende, og at det er ham uforståeligt, at retten tilsidesætter skønsmandens betragtninger. Retshjælpsforsikringens dækning var opbrugt, da dommen blev anket. Herefter og i øvrigt af de grunde, der er anført i Advokatnævnets kendelse finder retten, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have ansøgt om fri proces i forbindelse med anke af byrettens dom. Den pålagte bøde findes passende. Som følge af det anførte frifinder Advokatnævnet for advokat A påstand, og den af nævnet til selvstændig dom nedlagte påstand om stadfæstelse af nævnets kendelse af 10. april 2013 tages til følge.

Efter sagens resultat og karakter skal advokat A betale sa-

gens omkostninger til Advokatnævnet med 15.191 kr., hvoraf de 15.000 kr. er til dækning af nævnets udgift til advokatbistand, og de 191 kr. er til dækning af nævnets udgift til førelsen af vidnet \surd

Thi kendes for ret

Sagsøgte, Advokatnævnet, frifindes.

Advokatnævnets kendelse af 10. april 2013 stadfæstes.

Sagsøgeren, advokat A , skal inden 14 dage betale sagens omkostninger til sagsøgte, Advokatnævnet, med kr. 15.191 kr.

Sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Christian Pedersen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Kolding, den 14. januar 2014.

Julie Hansen, retsassistent

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har Klager klaget over advokat A.

Sagens tema:

Klager har klaget over, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have ansøgt om fri proces til en ankesag, på trods af at hun gentagne gange anmodede ham herom.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 6. april 2012.

Sagsfremstilling:

Klager henvendte sig til advokat A den 16. marts 2009 med anmodning om bistand i forbindelse med fejl og mangler ved et renoveringsarbejde, som Klager havde fået udført på sin ejendom.

X Aktieselskab, der havde udført det pågældende arbejde på ejendommen, havde et tilgodehavende på 123.532,50 kr.

X Aktieselskab sagsøgte efterfølgende Klager for betaling af 123.532,50 kr., hvorefter Klager nedlagde påstand om frifindelse mod betaling af 89.782,50 kr., idet hun mente, at der var fejl og mangler ved det udførte arbejde.

Der var ydet retshjælpsdækning i forbindelse med sagens behandling i byretten.

Byretten afsagde dom i sagen den 4. oktober 2011, hvorefter Klager skulle betale det påstævnte beløb og sagens omkostninger med 21.360 kr.

Ved e-mail af 5. oktober 2011 fremsendte advokat A kopi af dommen til Klager og spurgte, om hun ønskede at anke dommen til landsretten. Endvidere oplyste advokat A bl.a., at:

"[...]

Der er imidlertid også et omkostningsmæssigt spørgsmål at tage hensyn til. Der er retshjælpsdækning op til kr. 75.000,00, og dette beløb vil være brugt i forbindelse med byretssagens behandling. Der er i syns- og skønsomkostninger betalt kr. 26.119,75, til afhjælpning kr. 5.041,88, men der er sagsomkostninger til modparten på kr. 21.360,00.

[...]"

Ved e-mail af 10. oktober 2011 skrev Z på vegne af Klager bl.a. følgende:

"[...]

Mht. retshjælpsdækningen, er den som tidligere nævnt noget højere end de anførte 75.000 kr. (anslået ca. 108.000,00). den er ens i alle selskaber og indeksreguleret.

Men vi (Klager) ønsker at indbringe dommen for landsretten, og skal i den anledning anmode dig om at føre sagen for hende.

I den forbindelse skal jeg samtidig anføre, at vi vil søge fri proces i sagen, idet vor samlede indkomst udgør mindre end 356.000,- i år."

Ved e-mail af 13. oktober 2011 svarede advokat A bl.a. følgende:

"[...]

Med hensyn til fri proces reglerne skal jeg anmode om at få tilsendt kopi af årsopgørelse 2009 for jer begge. Hvis indtægterne har ændret sig, kan nugældende lønsedler (for de sidste 3 måneder) anvendes.

Reglerne er således, så længe der er retshjælpsdækning, går dette forud. Der er kun en dækning på kr. 75.000,00 i herværende selskab, hvilket de tidligere har meddelt. Det er korrekt, at andre selskaber kører med højere beløb. Mig bekendt har de ikke været indeksreguleret i årevis.

Hvis sagens omkostninger overstiger forsikringsmaksimum, kan man efter en bestemmelse i retsplejeloven søge om at få omkostningerne dækket, såfremt sagens karakter efter omstændighederne i øvrigt kan begrunde at omkostningerne ikke kunne holdes indenfor forsikringens maksimum.

Endvidere skal sagen føres med rimelig grund og de økonomiske betingelser være overholdt.

[...]”

Ved e-mail af 16. oktober 2011 fremsendte Z årsopgørelser for 2009 til advokat A.

Ved brev af 17. oktober 2011 ankede advokat A dommen af 4. oktober 2011 til landsretten med samme påstand som ved byretten.

Ved e-mail af 1. december 2011 oplyste advokat A til Klager, at han havde modtaget svarskrift fra modparten.

Ved e-mail af 16. januar 2012 bad advokat A Klager om at oplyse, om hun ønskede at fortsætte sagen, idet maksimum på retshjælpsforsikringen var nået.

Det fremgår, at Klager herefter spurgte advokat A, hvorfor der ikke allerede var søgt fri proces, og ved e-mail af 17. januar 2012 oplyste advokat A følgende til Klager:

”I besvarelse af din mail af gårs dato skal jeg meddele, at der af flere grunde ikke har været søgt om bevilling til fri proces.

Retshjælpsdækningen er primær i forhold til bevilling til fri proces. Såfremt man får retshjælpsdækning, og samtidig opfylder de økonomiske betingelser for at få fri proces, dækker retshjælpen uden selvrisiko.

Det er også først, når maksimum er nået, at man kan søge om fri proces for resten. Dette er sket nu.

Da der imidlertid er sket et årsskifte, er det nødvendigt at bruge årsopgørelserne 2010, hvilket jeg skal efterlyse. Grænsen er kr. 368.000,00,- brutto for samlevende.

Hvorvidt man kan få fri proces, skal jeg stille mig tvivlende overfor med det resultat, sagen har fået i byretten.

Ekspeditionstiden er også temmelig lang, mellem 3-6 måneder.”

Ved e-mail af 23. januar 2012 fremsendte Z årsopgørelserne for 2010 til advokat A.

Ved e-mail af 27. januar 2012 skrev Z bl.a. følgende til advokat A:

”[...]

Samtidig skulle du, som aftalt søge fri proces. (også fordi vi alle vidste at retshjælpsforsikringsbeløbet var/ville være opbrugt).

Da denne proces var afhængig af om der var retshjælpsmulighed.

Dette er ikke blevet gjort endskønt du vidste at retshjælpsforsikringens beløb var ved at nå et maximum.

Derfor undrer et mig, at der ikke i 2011 som aftalt blev søgt fri proces, idet de økonomiske forudsætninger for fri proces var overholdt.

[...]"

Ved e-mail af 27. januar 2012 besvarede advokat A henvendelsen af samme dato og oplyste, at:

"Jeg er nødt til at have et konkret svar på, hvorvidt I vil føre sagen videre for egen regning og risiko.

Jeg skal gerne søge om fri proces, men jeg gør allerede nu opmærksom på, jfr. Tidligere korrespondance, at beløbsgrænsen er overskredet, således at det formentlig vil være spildte kræfter."

Ved e-mail af 31. januar 2012 skrev advokat A følgende til Klager:

"Tak for jeres mails.

Indledningsvis henviser jeg til min mail af 17. januar d.å., hvor jeg har svaret på, hvorfor der ikke er søgt om fri proces tidligere, bortset fra at jeg heller ikke mener, at dette har været aftalt.

Endvidere er det ved samlevende bruttoindtægten, der er afgørende for, om man kan få fri proces, og denne grænse har I overskredet.

Landsrettens berammelsestid er adskillige måneder. At ansøge om fri proces tager sædvanlige 1-4 måneder.

Jeg forventer et afslag, og jeg skal derfor have en klar udmelding fra jer på, hvorvidt I ønsker at fortsætte sagen i landsretten, såfremt man ikke opnår bevilling til fri proces."

Ved e-mails af henholdsvis 1. og 6. februar 2012 og 7. marts 2012 anmodede advokat A igen om svar på, om Klager var villig til at stå inde for omkostningerne ved ankesagens behandling.

Ved brev af 19. marts 2012 oplyste Klager til landsretten, at advokat A ikke længere repræsenterede hende i sagen.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have søgt om fri proces.

Klager har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at advokat A på trods af, at hun gentagne gange anmodede ham herom og fremsendte de dokumenter, der skulle bruges til ansøgningen, ikke ansøgte om fri proces.

Indklagede:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at der ved behandlingen i byretten blev ansøgt om retshjælpsdækning, og at Klager på daværende tidspunkt ikke opfyldte betingelserne for fri proces.

Advokat A har endvidere anført, at de økonomiske forhold efter byrettens dom var ændrede, hvorfor der blev indhentet nye oplysninger om Klagers og Z's økonomi, men at advokat A dog fortsat fandt det tvivlsomt, om der kunne opnås fri proces.

Endvidere har advokat A anført, at han efterfølgende orienterede om mulighederne for fri proces, men at han ikke nåede at foretage sig yderligere, inden Klager meddelte at hun ikke længere ønskede hans bistand.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En advokat har pligt til at undersøge muligheden for omkostningsdækning ved fri proces, offentlig retshjælp og retshjælpsdækning.

Klager anmodede allerede ved e-mail af 10. oktober 2011 advokat A om at søge fri proces, og hun fremsendte efterfølgende, efter anmodning fra advokat A, årsopgørelserne for 2009 til brug

for ansøgningen, ligesom hun i januar 2012 indsendte årsopgørelser for 2010. Klager bad desuden løbende frem til slutningen af januar 2012 gentagne gange advokat A om at søge fri proces.

Ved ikke, på baggrund af anmodningerne herom, at have søgt fri proces, finder Advokatnævnet, at advokat A har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat A en bøde på 10.000 kr.

Advokat A kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat A pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz